

Lulja e rinisë

Elisa Iljazi

Tetovë
2022

Elisa Iljazi

Lulja e rinisë

Shtator
2022

Parathënie

“Lulja e rrinisë“ është një rrugëtim për dashurinë, nderin, dhimbjen, faljen, pikëllimin, gëzimin, ndjenjash, përmallimi i dikujtë.

“Lulja e rrinisë“ ka oaza të dashurisë më shumë oazat e dashurisë se familjes miqësh, shoqëris,. Motivi për këtë libër nuk ishte dikush që më tha por vetja ime. Kisha dëshirë që me këtë vepër të tregoj se njerzit munden, munden të rrifillojnë nga e para në çdo gjë. Për të pasur një ide apo një qëllim në jetë duhet të jesh vetja. Ky libër i ka të gjithë nga pak. E lexon e rilexon, e mediton dhe në fund përfiton ngjajrje nga njëherë. Këtë vepër unë e shoh më tepër si shembull për kohën tashme, sepse çdo gjë që kam shkruar e kam shkruar me ndjenjat e mia. Të jesh e zoja e vetvetës, të arishë atë që do nuk është e vështirë. E vështirë është të humbësh kohë duke menduar se a do ta arrijë. Libri prek edhe rrjetët sociale se si mund të ndash kohë edhe me to. “Lulja e rrinisë“ ka copëza lumturie e buzqeshje që janë e vetmja prehje për ti ikur realitetit të përditëshëm.

Unë preferoj të gjej thjeshtësinë e librit, ky libër është për jetën time dhe për jetëm e të gjidhëve që mendojnë se mund të arrinë dhe nëse dikush ua ndalon. Është një mirnjohoje për stoicizmin e femrave shqiptare që qëndruan të përkulura.

Elisa Iljazi

Nënë

*O Nënë pse ike dhe më le kaq herët
A thua tash dikush me mua do meret,
Nëna ime unë e di që vetëm ti më ke dashur
Por ti ike dhe asnjëher s'të kam pasur.
Edhe mua më merr malli të thëras emrin tënd
Të më thuash vepro vajza ime me mënd,
Mami kam pasur nevoj shumë për ty
Të më jepje sado pak ndonjë këshill për lumturi.
Më fal Nënë që ndoshta s'jam ajo vajza që ke dashur ti
Por besom Mami sepse pa ty nuk po shoh lumturi,
Nënë edhe mua më ka mar malli me të pa
Me më përqaftur dhe më kurrë mos me u nda.
Nëna ime e dashur
Ti nuk e di se sa jam përmallur
Vajza jote e cila shumë ka gabur,
Kam pasur dëshirë të fle në krahët e tu
Me mi prek flokët e me më ledhatur.
Çdo ditëlindje që kam kaluar
Gjithmonë ty të kam kujtuar,
Nënë unë e di që ti më ndëgjon
A e sheh vajzën tënde si po vajton.
Pse moj Nënë më le kaq të vogël
Si mua por edhe motrën,
Nënë unë kur kisha nevoj për ty
Të tjerët më dhanë ngrohtësi.
Por sërish unë kisha nevoj,
Që t'më mësosh një kishillë të vetme
Mos të gaboj që njerzit të më quanin “njeri me defekte”.*

*Mami të ishe ti ndoshta unë s'do gaboja
Por tash që nuk je moj Mami, unë vetëm vajtoja,
Ti shkove sepse Zoti të deshi pranë vetes
Por të premtoj Mami se do i qëndroj larg të pavërtetë.
Edhe pse më askush nuk me beson
Do përpiqem të jem ashtu siç ti dëshiron
Mami e di e kam të vështirë
Por asnjë njeri për mua ska mëshirë.
Ndoshta kam bërë diçka që nuk më do asnjë,
Vetëm për atë në syt e mi nuk shihej lumturi.*

Nënës

*Poezin e parë ia kushtova Nënës
se ajo ka qarë,
Letrën e parë ia kushtova Nënës
se ajo më ka rritur për së mbarë,
Notat e para ia kushtova Nënës
se ajo më ka larë,
Këngën e parë ia kushtoj Nënës
se ajo më mësoi nga klasa e parë,
Përqafimet e para ia kushtova Nënës
se ajo asnjëher nga gjiri i saj s'më ka ndarë,
Dashurinë e parë ia kushtova Nënës
se është njeriu i paparë,
Jetën time ia kushtoj Nënës
se ajo është shpirti i pandarë.*

A je ti

*A je ti ai për të cilin vajtoja
A je ti ai të cilin e ëndrroja
A nuk mendove se më lëndon
A nuk kishe ndjenja se po gabon.
A je i lutmur me tjetër që më zëvendëson
A je i kënaqur që me lot më bën
A nuk mendove ndonjëher që mua më shkatron.
Si nuk mendon për këtë vajzë të re
Si e fute shumë të vogël nën dhe.
Si nuk u habite aspak
Si e le vetëm të ik
Si ja prishe ëndrrat që i ëndrronte
Kurse tash tjetrës po ia realizon.
Ëndrrat e jetës që nuk i meriton
Pse me the lamtumirë
Kur e dije që pa ty ishte errësirë
Si më vrave me qëllim
Kur e dije se vetëm vdekja ka shpëtim.*

Ankthi

*Dikush mu afrua dhe më tha
mos u mërzit do kaloj,
Po ndoshta do kaloj
por unë a thua përsëri ti besoj?
Më dhanë premtime që të rringritem përsëri
Por në sytë e mi nuk shihej më lumturi,
Më thanë të dua kur nuk më deshtën
Por pikërisht ata më mësuan gënjeshtërën,
Më mësuan se jeta është e padrejtë
Tani po e di të pavëretetën si të vërtetë.
Në këtë botë të pavlerë
Nuk ka njeri që ka pak nder,
Gjithmonë në ankth dhe depresion
Jeta kështu nuk kalon.
Mundohemi të bëjmë sa më të mirën
Mezi e kalojmë të vështirën,
Të ndalohet të jetosh
Vetëm ti të vajtosh.
Asnjëher nuk e kujtojnë
Se fjalët e tyre mund të na lëndojnë,
Jeto si të duash
Askush nuk ka të drejtë të të bëj të vuash,
Askush nuk ka të drejtë të flas
Nëse nuk e shikon veten do të ngeli shumë pas.*

Babit

*Babi të shkruaj për ty e kam të vështirë
Gjithmonë më thojë bëju vajzë e mirë,
Babë e di, unë të dua me shpirtë
Kam frikë kur ti nuk shikon dritë.
Babë ndonjëher lodhem dhe nuk po duroj
Por pa ty Babi un nuk mundem të jetojë,
Ti ishe një nënë, ishe një motër e vëlla,
Ti për mua bëre gjithçka.
Babë ti kur ishe i sëmurë
Unë nuk ta shprehja dotë
Doja shumë ti prekja ata duar.
Ti luftove me gjithë forcat e tua
Por pa ty s'ka kuptim jeta për mua,
Më doje vetëm ti, më doje
Çdo herë nga gabimet më largoje,
Ti ishe krenar kur bëja diçka të mirë
Ishe shumë i lumtur sepse ke një vajzë të tillë.
Babi më fal në qoftë se ndonjëher të lëndova
Por mësimet e tua kurrë nuk i haroj,
Më fal Babi që ndonjëher edhe nervozohesha
Por sërish për Babain gjithmonë kujtohesha.
Ti më rrite më bëre të jem një vajzë e sjellëshme
Do doja të më ruaje më shumë nga çdo gënjeshtër.
Ne ishim tre persona
Por të gjithë së bashku ia dilnim se kishim zemrat tona,
Ndonjëher nuk dua të të lë
Por për ty çdo gjë kam për të bërë,
Pa ty s'ka kuptim as drita*

*Më vjen keq që gaboja por atëher nuk dija.
Bab dua të të them një sekret
Ti për mua je thjeshtë një mbret!
Babë e di ti se unë jam e dashuruar tek dikush
Vetëm ai persom zemrën time e ka mbush
Babi ti a e di se sa është zemërmirë
Më kuptom në çdo gjë jetën pa ma nxirë.
Babi ai është sikur një melaqe
Njejtë sj shigjeta kur ngjitet në harqe,
Babi edhe atë edhe ty ju dua më shumë se çdo gjë,
Vajza kotë e cila gabime ka bë.
Fale vajzën tënde në qoftë se bëri gabim,
Në sytë e saj ka vetëm trishtim
Të dua ty Babi im*

*Kur erdha për her të parë në jetë
Kuptova cila ishte gjëja e vërtetë,
Babi kur unë kam qenë e mërzitur
Ti më mësoje i “Venitur”,
Kur unë thash fjalën time të parë
Ti më deshe, asnjëher s’më ke ndarë,
Kur unë u mësova të gatuj
Të më the jeto vajza ime, mos vuaj,
Kur hyra në klasë të parë
Të thash se do të bëj krenar,
Babi të të them faleminderit është pak
Por asnjëher nuk do të hy ndër hak,
Më rrite me më të mirrat e botës
Si për mua edhe motrës,
Babi unë kam ëndrra që dua ti realizoj
Ti ishe arsya që unë tash mund t’i ëndëroj,
Heroi im je ti
Sepse jeta pa ty ska kuptim,
Faleminderit që egzsiton
Këshillat nga larg mi dërgon,
Faleminderit që je një Baba i mirë
Që çdo herë na mësoje me dëshirë,
Nuk do mund të ta kthej asnjëherë
Çfar Babai kam pasur me të vërtet,
Më ke mësuar, më ke edukuar
Në gabime gjithmonë më ke kuptuar,
Më ke falur pa u menduar
Sepse kishe dashuri për mua,
Jam krenare që të kam ty*

*Që më fale dhe dituri,
Të premtoj Babi i dashur
Se s' do jem asnjëher e “ashpër”,
Të premtoj të të bëj krenar
Se vetëm ti je më i bukuri thesar.*

Bullizmi, plagë e vuajtjes

*E ulur në një qoshe
Dëgjonte fjalët e të tjerve “boshe”,
Ishte e vetmuar askush afër si qëndronte
Vetëm qante, qante e vajtonte.
Mundohej të ishte e fortë
Por vërtë ajo nuk ia dilte dot,
Donte të vetëvritej, sepse e urente jetën
Por duroi sepse ëndrronte të ishte vetja.
E lënduan shumë me fjalë
U lumturonin kur e shihnin duke qarë,
E bullizonin se s'kishte të haj
Por ajo asnjëher s'pati faj.
Ajo ëndrronte të ishte mësuese
Por njerzit ia bënë jetën të ishte e pashpresë,
Ajo ishte e vetme, pa shoqëri
U mundua t'ia del edhe pse në vetmi.
Çfar fituan ata që bullizaun
Vetëm se ja shkatruan jetën një të pastreuhar,
Pse e qeshët, çfar mangësie kishit
Vetëm se ishte e varfër nuk donit afër saj të ishit.
Ajo donte të bënte vetvrasje vetëm se askush se donte
Por qëndroj e fortë pas ëndërave dëshiroj të vraponte.
Me zemër të plagosur
Me shpirt e gjakosur ,
E vetme në jetë, pa askënd afër
Vetëm me ankthë e me zemër hapur.
Qante,qante çdo natë e çdo ditë,
E pashpresë se do del për të dritë*

*Lotët i dilnin si lum
Ishte e plagosur me një plumb.
Zemrën të bardhë e kishte shumë
Por e zhgënjyen vetëm me atë e sulmuan
Luftoi, ajo luftoi
Por askush nuk e dëgjoi,
Atë vajzë të shkretë
E lanë të pa jetë ,
Atë vajzë të braktisur
E lanë të venitur.
Atë që vajtonte
E lanë veten ta shkatronte,
Atë që sot rrallë e gjen
E lanë si një lule që s'mund askush ta mbjellë,
Atë që e bullizuan
Ata menduan se fituan.
Atë pa shoqëri
E lanë në mes të rrugës në vetmi .*

Buzë detit

*Buzë detit duke ecur
Pash një djalosh të buzëqeshur,
Syt e kaltër njejtë si deti
Mua pikë në zemër më mbeti.
Mu afrua me ngadalë
A mund të të njoh vetëm me fjalë,
I buzqesha me dëshirë
Shpresova se do të jetë fat i mirë.
Më tregoi se më pëlqente
Disa defekte po i vërente,
Dallgët e forta, era gjëmonte
Por ai sytë nga unë nuk i largonte.
Më premtoi në mes të detit
Se do më mbaj gjithmonë afër vetit,
Më tha se do krijojme familje
Çdo problem do ketë zgjidhje.
Syt i kishte të bukur shumë
Edhe mua zemra mu bë “shkrum!”
Ai djalosh me sy të bukur
Unë po fluturoja si një flutur.
Sy më sy u shikuam
Premtime të mëdha më bëri mua,
Kaluan javë, kaluan muaj
Por asnjëher s’më la të vuaj.*

Deri sa ty mbyll sytë

*Deri sa ujë i oqeanëve të thahet
Unë do të të dua ty,
Deri sa hëna do e humb shkëlqimin
Do të fal vetëm dashuri,
Do udhëtoj me forcën time
Deri sa të të dëshmoj dashurinë,
Dua në sytë e tu të shikoj lumturinë
Do notoj përmes lumejve për të dal në sipërfaqe
Vetëm mes të dyve të shikoj paqe,
Do jem ajo e cila do të përkrah çdo herë
Vetëm në zemrën time mos bëhesh vrerë,
Dua të dëshmoj në çdo anë të botës se të dua
Dhe shpresoj që je lindur për mua,
Gjatë tërë jetës që jetoj do punoj
Vetëm të ardhmën me ty ta kujtoj,
Do të respekttoj çdo herë si më takon
Asgjë që do më kërkosh s' do e lë për më vonë,
Do jem një vajzë që do e jap edhe jetën
Vetëm e vetëm mos të besojmë në të pavërtetën,
Ndihem keq kur më mungon
Zëri yt kur dëgjohet, vetëm ai zë mua më bën të lumtur,
Të premtoj se do jem gjithmon afër teje
Çfardo që të ndodh edhe ti të jesh pranë meje,
Mua s' do më interesoj varfëria
Mua do më interesoj vetëm dashuria,
Mua s' do më interesoj pasuria*

*Dua të më kuptosh se më intereson vetëm lumturia,
Nuk dua të jem e dobët në ty
Dua të bëj çdo gjë me krenari,
Edhe nëse do më ishin dhënë dy jetë
Un vetëm në krahët e tu isha mbështet,
Edhe në qoft se më kërcnojnë me ty
Do jem ajo që do përballoj lot në sy,
Nëse është e nevojshë edhe do vdes
Vetëm pa ty kam frigë të ngeli,
Pa ty kam frikë të jetoj
Nëse nuk je do vajtoj,
Largësia nuk më bën të largohem
Ajo më bën sa më shumë të afrohem,
Dua që edhe kur të sëmuresh
Un do jem ajo që do të nidmoj vetëm me mua të mburesh,
Buzqeshja jote për mua është lumturi
Dhe më bënë të rritem me dashuri.*

Dhuna ndaj grave

*A mendon se quhesh burrë që e godite,
A je i lumtur tash që e mërzite,
Ti mendon se duke e dhunuar
E duke vra një grua, je i fortë
Jo vetëm se ja shkatron jetën,
Por në fund edhe s'ia del dot,
Mendon se do fitosh diçka vetëm se e lëndon,
Do humbësh krenarinë,
E do pendohesh se po gabon.
Por kur ti do pendohesh për një gjë të tillë,
Mos haro se jetën ia ke nxirë
E vrave more e vrave, spati asnjë faj,
E le me fëmijë në rrugë nuk i dhe të hajë.
Do e kërkosh një ditë por s'do mund ta gjesh,
Sepse ti me dorën tënde e fute nën dhe,
Ajo të duroi për hir të fëmijëve,
Kurse ti tregohesh burrë dhe "Zotëri".
I pashpirtë ishe ti, një femër e le të vuaj,
Ajo të priti, të priti edhe atë me muaj,
Si nuk pate pak mëshirë për atë grua,
Si nuk e kujtove se pa të nuk do ishe krijuar.
Ajo la familjen e saj vetëm të vij me ty
Ndërsa ti e dhunove nuk i dhe lumturi,
Do vij një ditë do pendohesh
Do të thuan mos se po gabohe.
Ti aspak nuk kishe zemër
Si e le të vetme një femër,
Ajo s'donte t'ia dinte për pasuri*

*Ajo deshti ti ofrosh vetëm dashuri.
Si nuk të erdhi keq për ata fëmijë
Ua dhunove nënën, duke i lënë në vetëmi,
Turp të jetosh me atë dhimbje
Duke dhunuar një femër pa bindje.
Turpërohu nga vetja pak
Sepse një grua i hyre në hak,
Pendohu dhe kërkoj falje
Ndoshta zemerën nuk do t'ia ndalje.
Kthehju pak me butësi
Do ta fal të gjithë atë lumturi,
Duaje mos e dhuno
Sepse ajo vetëm ty të do!*

Ditari

*Kam një ditar që po shkruaj
Kujtimet e mia aty i rruaj,
Mërzin dhe pikëllimin me atë e ndaj
Sepse vetëm ai nuk më dënon me faj,
Dy pika lot rran mbi fleta
Një zë mbrapa më tha un ty të deshta,
U afrova në dritare
Një pëllumb i bardh më dha një letër
E më tha që ishte zyrtare,
Ditarin e rruaj në vend të sigurt
Aty kam shkruar kur e kam pasur zemrën e ngurtë,
Në atë ditar kam gjetur lumturinë
Por vetëm aty kam gjetur mirësinë,
E kam mbështjellur me një fjongo të kuqe
Do ta rruaj deri sa të shkoj nuse,
Kam shkruar çdo gjë në atë ditar
Edhe unazat e fejesës kur do i marrim në artar,
Kam shkruar për fëmijët në botë
Sepse ata janë ardhmëria jonë,
Kam shkruar kur kam qenë aq e lumtur
Sa që fluturoja sikur një flutur,
Për dashurin dhe lumturinë
Janë në faqe të para të ditarit tim,
Pikëllimim dhe mosbesimin janë
Në faqe të fundit të ditarit tim,!
Kur mërzitem shkruaj gjithmonë
Ditarin tim ku e pata lënë.*

E ardhmja

*Më pëlqen të punoj
Të ardhmen time ta krijoj,
Dua të mësoj
Nesër tjerve tu tregoj,
Të punojnë me dëshirë
Të jetojnë mirë dhe lirë,
Të bëjnë punë me ndershëmëri
Ti gëzojmë brezat e rinj,
Të japim pak bamirësi
Mos i lëm në varfëri,
Tu japim pak ushqime
Vetëm nga e ardhmja ime,
Të jetojnë krejt të njejtë
Mos të shkojnë në rrugë të zhdrejt,
Të dashurohen të bashkohen
Nga të tjerët të mësohen,
Të ardhmen ta duan
Që nesër të mos vuajn,
Të shkollohen të mësohen
Gjithë bashkë të edukohen,
Të kujdesemi për gjyshërit tanë
Të mbajm besën që na dhanë,
Të luftojmë për këtë tokë
Edhe nëse shkojmë në tjetrën botë.*

E pafat

*Po mendoj se si jam bërë kaq e pashpres
Në çdo moment shikoj vetëm ditë të zezë,
Me të vërtë jam lodhur duke menduar se do kaloj
Veten time dalngadalë po e coptoj.
Më vjen të qajë sepse nuk më mbështet askush
Vetëm me fjalë shikoj lumtur,
Jam vërtë e rre, gaboj lehtë
Por a i thuan kësaj jetë.
Vetëm pse fal shumë dashuri nuk më duan,
Kanë dëshirë kur më shikojnë, “Ja kjo po vuan”,
Vetëm se mundohem të jem e drejtpërdrejt nuk më pëlqejnë,
A thua edhe unë kam gabime që tjerët po i vërejnë.
Kjo vajzë e shkretë që nuk ka askënd afër
A thua do del ndonjëher dritë për atë vajzë të varfër,
Po jeton në mes të mjegullave në erësirë
A thua do të jetë një ditë ajo e lirë.
Ajo po mbytet çdo natë çdo ditë
Vetëm se dëshiron pakës dritë,
Ka nevojë pak për buzqeshje
Sepse u mbyt në lot.
Ajo vajzë dëshiron të arrijë
Por asnjëher nuk pa lumturi,
Asaj vajzë nuk i interesonte pasuria
Asaj vajze i interesonte vetëm dashuria.
Ajo nuk deshi të vajtoj
Por pas ëndrrave të vrapoj,
Ajo me të vërtet gaboi
E pa ndalë veten e fajsoj.*

*Ajo asnjëher gabimin e vet se mohoi
Por në heshtje qante dhe vetëm vajtoi,
Ajo dëshiroi të jetë një vajzë me plot dashuri
Por ajo shikon vetëm mërzi,*

Ekzistenca e Sirenave

*Rreth detit duke ecur
Pash një Sirenë, por ajo ishte e vdekur,
E pyeta gjyshen time, a egzistojnë sirenat?
Jo moj bijë, kush të trillon me këto gënjeshtat.
Thosha se kur do rritem do bëhem një shkenctare
Të hulumtoj në botë edhe gjërat më zyrtare,
Isha aq kurioze ta di se sirenat janë të vërteta
Sa që hulumtova në disa libra por azgjë nuk gjeta.
Lexova, lexova
Por asgjë nuk kuptova,
Një ditë vendosa të dal rreth detit
Ndoshta do më del ndonjë rreth vetit.
Por asgjë nuk u shfaq
E kuptova se asgjë kaq gjatë s' mund të zgjas,
Në mëndjen time kishte shumë pyetje
Aq sa edhe veten e kisha futur në mendime,
Kaq e vendosur për diçka që nuk egziston,
Mendoja se si “Siren Izabelën Shtriga e mallkon”.
Shumë pikpyetje në mendjen time
Po i bëja presion zemrës sime,
U zhyta në mendime të thella
Saqë kuptova se sirenat nuk egzistojnë.
Në një libër shkruante
Se Sirenat kan qenë qenie misterioze
A thua vallë, kjo temë ka qenë aq serioze,
Shkenctarët kanë thënë
Sirenat kan jetuar 1700 vjet më parë
A thua ndonjë gjuetar, ndonjë ka vrarë.*

Ëndrra e një vajze

*Ëndëra e çdo vajze të del përpara shoku të jetës
Me një vello të bardhë,
Të jetoj e lumtur si dhe kokën lartë,
Të ketë kuror në maje të kokës
Të vallzoi rreth e rreth botës,
E lumtur dhe krenare se fillon jetë të rre
Atë natë të bukur ta kujtoj çdo herë,
Ajo vajzë e bukur ëndëronte të ishte si një princeshë
Ajo ëndër donte të bëhej e vërtet.
Ëndrronte të vallzoi në mes të gjithve kokën lartë
Sepse kishte pritur shumë vetëm për atë natë,
Të del përpara dorë për dore
Ti tregoj botës se do ishitë një natë madhështore,
Atë natë të premtoi
Se edhe jetën e saj personit të zemërës do t'ia kushtoj,
Atë natë premtoi
Se do ti qëndroj afër vetëm ta gëzoj,
Ajo vajzë si një ëngjull me vello të bardhë
Ënderroj të shkoj me të diku sa më larg,
Ajo vajzë e buzëqeshur dhe me plot lumturi
Festonte natën e saj për një fillim të ri,
Atë natë të bukur që nuk do harohej asnjëher
Ëndrronte ajo vajzë një jetë të re.*

Familja ime

*Më qëndrojnë pranë gjithmonë
Asnjëher gjërat nuk i lën për më vonë!,
I kam afër kur jam keq
Më mësojnë me kujdes,
Asnjëher nuk më lëndojnë
Me dashuri më shikojnë,
Më falin ngrohtësi edhe nëse diku gaboj
Por asnjëher nga vetja s'më largojnë,
Familja është e shtrejtë
Më mëson mirë dhe drejtë,
Pikëllohen kur gaboj
Por dashurin nuk e harojnë,
Më flasin për të mirë
Që nesër të jem e lirë,
Nuk duan të vuaj
Me mësim gjithmonë na rruajnë,
Janë ata që na ndihmojnë
Të jemi të sjellshëm të respektojmë,
Shumë vite me një shtëpi
Pa ata nuk mbizotron qetësi,
T'ju përshkruaj me fjalë nuk mund
Sepse vetëm familja nuk ka fund,
T'iu them faleminderit është pak
Asnjëher s'mund t'iu dalim ndër hak,
Çdo fjalë për ju është pa kuptim
Sepse na dhatë vetëm gëzim,
U kujdeset për gjithçka
Edhe besën që ta mbajmë,*

*Na dëgjuat ju çdo herë
Nga ne su lodhet asnjëherë,
U bënë vite, me ju u mësova
Vetëm nga ju u edukova,
Më mbanin në qiell sikur flutur
Familja ime më e bukur,
Nuk do t'iu haroj asnjëher
Mësimet e juaja do ti kujtoj çdo herë,
Do t'ju thërras edhe nese jam larg
Sepse vetëm me ju kam pasur fat.*

Fryma ime je ti

*Të shkruaj për ty, do më duheshin dy jetë,
Të tregoja botës se kam gjetë,
Të shkruaj për ty është shumë pak,
Edi se të kam hyrë në hak.
Të flas për ty është imagjinatë
Do vizitoia çdo vend duke shikuar vetëm një hartë,
Dashuri po të them, gjithmonë të kam thënë,
Ty të dua më shumë se një hënë.
Më beso se asgjë se kam bërë me qëllim
Mbrenda syve të mi po shoh pikëllim,
Më beso se të dua sa qelli
Kur ti hidhërohesh mua më kap vreri.
Më beso se të kam peas gjithmonë në ëndrrat e mia
Pa ty po më humbë vetëdija,
Ti je fryma ime
Çdo gjë në jetën time,
Të dëshmoj sa të dua nuk edi si
Por në ty kam rrënë në dashuri.
Më fal për çdo gjë po të lutem
Dua pak zemra jote të zbutet,
Të lutem më fal 1000 herë
Të premtoj se nuk gaboj më asnjëher.
Të premtoj se për ty do ndryshoj
Për ty ia vlen edhe të vajtoj,
Të premtoj me gjithë qelizat e trupit tim
Vetëm ty të dua më shumë se një fillim.
Dashuria ime nuk ka fillim as mbarim
Sepse shpirti im dashuron vetëm në një shikim.
Të dua...!!*

Gabimet e mia

*Të të them më fal është pak
Më duket se të kam hyr në hak,
Të të them falma nuk po kam fytyrë
Por pa ty beso se s'jam aspak mirë.
Jam penduar aq shumë
Sa tërë natën qëndroj pa gjum,
Po të lus të më falësh
Vetëm nga zemra ime të mos dalësh.
Po të lus nga zemra që t'më besosh
Sepse vërte jeta ime pa ty është kotë,
Të pretoj se nuk do bëj më asgjë të të gënjejë
Edhe diçka më të vogël do ta vërej.
Më fal mua po të lutem me shpirt
Besom se pa ty nuk po shoh as dritë,
E di, e di kam gabur sa malet
Por të lutem qëndro vetëm zemra ime të mos ndalet.
E di, e di se e kam tepruar
Besom se në ty thellësisht jam dashuruar,
Besom se zemra ime vetëm ty do
Të premtos se asnjëher ajo nuk do të gabon.
Po të lus të më kuptosh
Bëje zemrën time të ndriçoj,
Më jep një mundësi të fundit
Do mundohem do e jap tërë mundin.
Po të lus për pak dashuri
Sepse jeta ime pa ty është erësirë,
Më beso se nuk do e bëj asnjëher
Betohem në zemrën time bëhet vrerë.*

*Të lutem po të lutem me gjitha forcat e mia
Sepse kam frigë nga vetmia,
Më fal mua
Besom se vetëm ty më shumë se çdo gjë të dua.
Më beso se jam penduar pa masë
Do ndryshoj po të premtos kjo vashë,
Nuk të kërkoj më asgjë tjetër
Vetëm të jemi bashkë njejtë si kohën e vjetër.
Nuk do gaboj po të premtos
Dashurin time gjithmonë do ta tregoj,
Do flas për ty sa malet e detet
Asnjë grimcë nuk do të lë të tretet.
Besom se dashuria që kam për ty është e vërtet
Jam marëzishit e dashuruar si uji duke u tretë,
Më fal me zemër po të lus
Mos e bëj shpirtin tim të zhytet në pus.
Po të lutem vetëm ty
Sepse vetëm ti më sjell lumturi,
Kam thënë e do e them
Sepe ti je çdo gjë në jetën time.*

Gjyshja

*Gjyshja ime më thoshte,
Shko nga të shkosh
Gjyshen të mos e harosh,
Puno sa të punosh,
asnjëher mos u bë dembel,
Kërko sa të kërkosh,
por kujdes mos u dorzo,
Mëso sa të mësosh,
por të tjerve mos u beso,
Vrapo sa të vraposh,
por kujdes gropa ka ngado që të shkosh,
Shko nga do shkosh,
vetëm familjen mos e haro,
Jeto sa të jetosh të tjerët mos i dëgjo,
Qaj sa të qajsh,
në sy të të tjerëve mos u bë e vrazhdë,
Vajto sa të vajtosh,
kujdes bija ime askujt mos iu anko.*

Gruaja

*Ti që zgjohesh herët dhe punon
A thua valle, për veten mendon,
Ti që nuk lodhesh fare në jetë
A e di se në botën tjetër çfar të pret,
Grua o grua ti ke lindur për të jetuar
Më të fortë se ti se kisha paramenduar,
Duron gjithçka dhe sërish buzëqesh
Do vi kohë e mirë vetë ti do e vëresh,
Aq e fortë, aq e mirë
Ti moj grua zemërdlirë.*

Hakmarja

*Ti hakmeresh dikujt është shumë e lehtë
T'ia marësh edhe atë që i ka mbetë,
Ti hakmeresh dikujt është e drejta e çdo kujt
Por mos haroni se dikë pa faj e bëni me vuajtë.
Çdo njeri ka të drejtat e tij
Por hakmarja ka disa gjëra që bien në sy,
Ti mund t'ja shkatrosh jetën dikujt
Edhe duke përdorur vajzën e saj,
Por mos e haro se dikë pa faj e bën me lotët vaj.
Ndoshta edhe familjen mund t'ia dëmtosh,
Vdekja po afrohet, ti do vajtosh,
Pa marr parasysh se çfar të bën dikush
Mos u mërzi sepse edhe ai do digjet do bëhet askush.
Ndërsa nëse zoti atë e fal
Askush këtë nuk mund ta ndal,
Çdo gjë është me drejtësi
Sepse edhe çdo gjë nuk zgjatë deri në përjetsi.
Hakmarja është lojë fëmijësh
Nëse i ngacmon të do të zihesh,
Së paku mos i bëni zemrat gurë,
Sepse çdo njeri e ka të shkruajtur
Nga ai lartë edhe atë me vulë.*

Kujtime të vjetra

*Isha ulur në një qoshe të divanit
Duart dhe këmbët s'po më mbanin,
Isha duke qarë sepse kujtova disa kujtime
U mundova ti largoj këto nga mendja ime.
Të gjeja kohë për diçka tjetër
Që ta humbja mendjen nga koha e vjetër,
Jo sepse dua ti haroj
Por nuk desha veten ta lëndoj.
Këtë poezi që po shkruaj
Vetëm me lot, këtë letër e vuaj,
Desha të jem një vajzë pa gabime
Por çfar të bëj në jetë ka edhe shumë pikëllime.
Nuk desha të gaboj aq rëndë
Por edhe unë nuk jam gurë as shkëmb,
Kujtime e vjetra nuk i haroj dotë
Nga syri më rrjedh vetëm lot.
Sa e vështirë qenka jeta
Dua të largohem disi nga e pavërteta,
Dua që njerzit e mi të dashur të ken besim
Pa ata unë nuk i jap vetes dot një vlersim.
Kuptova që të jesh e denjë për dikë të duhet kohë
Por nga ana tjetër ai dikush
Prej teje është bërë akull i ftohtë.
Të qash është e trishtueshme
Ahh kjo jetë sa e padurueshme,
Do mundohem që për lumturinë
E të dashurëve të mi,
Të largohem dhe ti lë në qetësi.*

*Shkoni, shkoni
Vetëm ju lutem mos më lëndoni,
Më lëрни të jetoj
Jam akoma e re nuk dua të vajtoj.
Jam e vogël dua jetën të shijojë
Jo veten time kaq shumë ta stresoj,
Mos më duani aspak
Më falni nëse ju kam hyrë në hak.*

Kurrë më

*Ditën që u njohëm ishim të lumtur të dy
Por kjo për ne do të jetë një histori,
Shpirt i bukur më fal mua
Më lër sirëish ti prek duartë e tua.
Më fal shumë po të përgjërohem
Nuk do bëj më asgjë që të vënohem,
Më beso se jam penduar
E di se më së shumti unë të kam lënduar.
Më fal shumë nuk do ta bëj më kurrë
Jam e lënduar sikur me ka rrënë një gurë,
Edi se e ke të vështirë
Por më beso se do ndryshoj do bëhem më e mirë.
Më dridhet buza kur përmendet emri yt
Jam e shkatruar në humnerën e shpriti duke u mbytë,
Gabimet kurrë vetes s' do ia fal
Por zemra ime vetëm për ty rreh pa ndalë.
Më fal mua
Në këtë botë më shumë se çdo gjë të dua,
Të premtoj se s' do gaboj
Kur fle vetëm ty të ëndëroj.
Më fal mua
I dua buzët e tua,
Më fal zemra ime më fal
Eja të bëhem nga fillimi të ëndrrojmë
Kurse unazat i marim në artar.*

*E mban mënd 12 janarin
Zemra ime me ty është me e ftohtë se zaji,
E mban mënd kur më thoje të dua
Por në ty më shumë jam huazuar,
Më fal shumë, më fal...*

Malli

*Malli më mbyti
Zemra më bërtiti,
Ah dashria po më mundon
Shpirtin ma përvelon.*

*Loti më rrejdh nga syri
Me zjarë në zemër të thiri,
Ah dashuri sa e vështir ishte ti
Edhe ditën ma bëre errsirë.*

*Zgjohem në mëngjes
Kur të shkruaj bëj kujdes,
Ah dashni veten harova për ty
Dua të iki të vijë tek ti.*

*Të dua shumë
Sa që tërë natën rri pa gjum,
Fle që të ëndrroj
Se vetëm ty të dashuroj.*

Mbijetojë mbi krahët e një zogu

*Ishte ditë e ftohtë me shi
Tek unë nuk shihej aspak lumturi,
Doja t'ia dilja nga këto lodhje dhe mosbesime
I bëra presion zemrës sime.
Mundohesha të isha e pamposhtur
nga të gjithë gjërat që më rrethojnë,
Por sot as me fakte njerzit nuk do besojnë.
E lodhur, e raskapitur
Në mendime isha zhytur,
Me lot në sy nuk ia dilja dot
Shpresoj të kaloj mirë në mot.
E braktisur në një shkëmb
Askund nuk mund të zija vënd,
Kjo botë me shumë gënjeshtër
Njejtë si njeriut kur i ngelën vetëm eshtrat,
Kjo botë e pavlerë me plot intriga
Njerzit punojnë por vetëm nga friga.*

Më fal që sisha siç ti e doje

*Ah, e kam të vështirë të shkruaj për ty
E di, e di jam e vetmja që të kam sjellë mërzi,
E di besom se e di çfar do që ka ndodhur
për çdo gjë është faj im,
Por jam penduar shumë për çdo gjë
Tani më nuk dua as të shikoj lumturi.
E di, e di jam shumë vonë
Por të lutem a mund të rrikthej
Të lumtuën jetën tonë.
Më fal është shumë pak të të them
Më beso se je tjetër nivel je në jetën time,
Më fal po të drejtohem në mënyër sa më të mundëshme
Ahh kjo jetë e padurueshme.
Më fal me sy e me zemër mua
Në këtë botë më shumë se çdo gjë ty të dua,
Kam ndryshuar me të vërtetë, kam ndryshuar
Sepse në ty jam marëzishhtë e dashuruar.
Nuk jam më ajo që kam qenë
Betohem sot për ty do e hap çdo derë,
E di, e di ke humbur besimin
Por koha do e tregoj edhe ndryshimin.
Edi edi e kam tepruar
Por nuk jam ajo që nuk të kam dashuruar,
E di, e di se të kam lënduar
Por sot me shpirtë jam penduar.*

*Të të them më fal është e vështirë
Sepse kam frikë të ngel pa ty parë sytë,
Të të them të dua s' do më besosh
Por jeta ime pa ty është bosh.
Por dua të të them vetëm se kam ndryshuar
Nuk do jem më ajo vajza e pavlerësuar.*

Më vrave

*A je i lumtur që më vrave
A je i lumtur që më zbraze,
Tash që po fiton, a thua vallë kush po të xhelozon,
A je i lumtur që luajte me ndjenjat e asaj,
A mendon se fitove që e trathtove atë.
Po gaboresh!,
Por e di, një ditë do pendohesh,
Sytë e saj të shikonin vetëm ty,
Kurse ti ike i the lamtumir,
E lëndove, more e lëndove,
Çfar tjetër supozove,
Ik tash , e mos u kthe kurrë,
Kur do pendohesh kujtoje
Se si i ke lënë atë nën një urrë,
Ajo ta fali jetën,
Ti ja fale dhembjen,
Ajo të fali buzëqeshjen ,
Ndërsa ti gënjeshtren.*

Melodia

*Dëgjova zëra të bukur
Kisha mbetur në një vënd e strukur,
Një melodi aq e mirë
Në zemrën time u bë rutinë..
Vetëm emrin kur e ndëgjoj
Veten time e coptoj,
Kur bëhet fjalë për atë emër
Mua një thikë më ngulitet në zemër.
Ai zë aq bukur tingëllon
Uji i burimit dëgjohet kur buron,
Ai zë më fal rehti
Në zemrën time shikoj vetëm dashuri.
Ai zë melodia më e bukur që mund të gjesh
Ti nuk e di sepse nuk di të vëresh,
Kur e thërras atë emër
Diçka më thotë dashuroje vetëm me zemër.
Melodin më të bukur e kam pasur te ti
Sepse vetëm ti më sjell lumturi,
Ahhh, ai zë po më shkatron
A thua tjetër po dashuron.
Ah! Ajo melodi më vrau
A thua vallë nga vetja më ndau,
Ah! Ajo melodi nuk është si tjetër
Në zemrën time ke mbetur kujtim i vjetër.
Nuk arrije ti mbaj lotët
A thua bashkë do bëjmë motmotet,
Ah, ai zë, ajo melodi
Mua më la të vuaj edhe pse me ty.*

Mosbesimi

*Të kesh besim do të thotë të duash
Por kur nuk ke besim atëher do vuash,
Të besosh dikë është shumë e rëndë
Për atë dikush thotë “Vepra me mënd”,
Dikush thotë nëse e do i beson
Por jo sepse nuk është dashuria ajo që e vërteton!
Në dashuri mund të biesh në shikim të parë
Por në mosbesim ka njerëz edhe që janë vrarë.
Nuk është diçka që thuhet dhe veprohet lehtë
Sepse gjithkush besim nuk mund të ketë,
Ndodh që të besojmë te njerëzit e gabuar
Por një ditë vetë do të thuash” Ah sa qenkam lënduar”!
Të kesh besim do të thotë të jesh i sigurtë
Sepse duhet ti thuash gjërat me të vërtetë,
Të mos besosh do të thotë frikë
Sepse friksohesh kur dikush nga jeta jote ikë.
Mosbesimi është në disa raste edhe trishtim,
Sepse të duhet kohë për të rikthyer sërish një fillim.
Disa njerëz nuk janë të drejtpërdrejtë
Edhe të vërtetën e tregojnë si të pavërtetë.
Kur ti premtosh diçka dikujt
Mos i qëndro peng fjalës tënde ta bësh me vuajtë,
Por besimi tek secili njeri është pak frikë
Sepse sot të gjithë gjërat bëhen me intrigë.*

Nderi

*Ka ardhë një kohë njerzit nuk kanë më nder,
Shikojnë të tjerët vetëm me vrerë,
Ndershmëria është një gjë që mbizotrohet,
Jo, ajo nuk fitohet.
Nëse ti e rruan nderin
Beso se do të jesh shumë larg ferit,
Disa njerëz thonë se nuk është me rrëndësi
Un jam shumë e sigurt se është,
Nesër kur të kesh familjen tënde mos kesh vështirsi.
Nder është kur dikujtë i bën një të mirë
Pavarsisht se a është e vështirë,
Nder është kur je besnike ndaj bashkortit tënd
Se vetëm tek ai zësh vënd.
Ndershmëria është sjellje
Njejtë si lulet kur filojnë të lulëzojnë,
A vëni rre kur dikush ju flet “Ah sa mirë më nderoi”
U tregua si një zojë,
Sot në këtë shekull ndershmëria është një gjë e “kotë”
Por ti duhet të kujtosh se lartë ka një Zot.
Buzëqeshja në fytyrën e dikujt
Është shenjë që tregon që ka respekt,
Nuk të tregon se ke një defekt.
Pasuria më e madhe në jetë është të jesh e paster me veten
Pastaj çfar ma intereson neve për fjalët e të tjerëve
Ata thjesht në të kaluarën le të mbeten.
Lumturia më e madhe është një karakter të fortë,
Sepse në çdo gjë ti ia del dot,
Vetmirësia e njeriut të çon në shkallën e dashurisë,*

*Dhe nga ajo, ti më nuk i ke frigën e vetmisë.
Por gjëja më e mirë që mund të bëni është falja
Sepse pas çdo gjëje kur do bëni tek ju nuk do mbizotroj tallja,
Pa marrë parasysh se si duket një njeri
Nderoje se në botën tjetër s'do ngelesh në vetmi.*

Një adoleshente

*Jemi në shekullin e 22, në shekullin e temerit,
Sot bëhen shumë gjëra më anë të ferit,
Një adoleshente bëhet një nënë
A thua vallë nuk ndriçon kjo hënë.
Një adoleshte abuzohet
A thua vallë ,
Në këtë botë baba i mirë shqetësohet,
Një adoleshente dhunohet,
Në këtë botë a kështu fëmija edukohet,
Një adoleshente bën vetëvrasje
A interesohet dikush për atë të ketë qasje,
Një adoleshente kryen vepra penale
Në vend që të punoj të ketë gjërat e saj personale.
Sot nuk arrin prindi ta edukoj fëmijën e vet
Duken se jetim kanë mbetë,
E dërgon në shkollë për të mësuar
Askush nuk të thotë ske të drejt për të dashuruar,
Ti mund të duash
Por mos bën gjëra që nesër të vuash.
Habitem me vete
Si njerëzit bashkojetojnë njëjtë si mjetët,
Edukohu moj vajzë edukohu,
Kur të vijë ajo ditë martohu,
Sa të liga paska jeta
Largoju disi nga e pavërteta.
Ku do shkoj ky popull
Mos haroni vdekja është rrotull,
Turpërphu pak nga nga vetja jote*

*Si nuk arita edhe unë në shkollë të shkoj me shoqe,
E bukur, elegante
Kurse tash një adoleshente vetëm qante,
Nëse nuk arrin të mësosh
Shiko një drejtim i cili mund të vazhdosh,
Bëhu që të arish ëndrat që ke ëndruar
Do vij koha edhe për të dashuruar,
Por jo në personin e gabuar.
Bëj prindit krenar me dituri
Nesër vajza e tyre jeton në lumturi,
Lëri rrjetet sociale mos u mer me to
Mendo se edhe ty dikush të do,
Jeta është e gjatë për të jetuar
Ke kohë edhe për të dashuruar,
Mund të bësh që nesër të jesh e zoja e vetvetës
Vetëm qëndro larg të pavërtetës,
Të kesh një biznes të cilin ti do ta menaxhosh
Mos haro nga kjo vërte do fitosh,
Në rregull ke bërë gabime
Por lëri në një anë mos i bëj më ato veprime,
Buzëqesh ty të duhet të buzëqeshësh
Mos u bëj që nesër të tretesh,
Sa do pak pendohu
Ndoshta dikush do të falë dhe lumtur do jetosh,
Mendimet e mia janë shumë
Vetëm se kërko më shumë punë,
Jeto e lirë
Do t'jesh sa më mirë,
Më beso se këto fjalë që thash
Do të duhen që nesër të mos qash,*

*Çdo pikë loti që derdh nga sytë
Beso se për çdo pikë është faji i yt,
Mos gabo përpara se të bëhet vonë
Kujtohu më shumë se familja jote askush nuk të don.*

Po të lus të më falësh

*Një flutur erdhi në dritaren time
I fali pak qetësi zemërs sime,
Krahët i kishte me ngjyra të bukura
A thua vallë do vin ditë të lumtura.
Buzqesha pak
Por nga zemra ime më dilte gjak,
Loti më pikoi
Dikush më tha “Qetsohu se do kaloj”.
U habita se çfar rrastësi e bukur
A bie njeriu kaq leht n’dashuri vetëm në një flutur,
Isha duke menduar për dikë që nuk më do më,
Thash me veten time vendin tim kush mund ta zë.
Dola jashtë të qetsohem
Kisha frikë ti shkruaj mos zemrohet,
Mora guximin ti shkruaj për hirë të dashurisë
Isha mësuar më nuk i kisha frikë vetmisë.
Unë vërte u pendova dhe kërkova falje
Por zemra e tij më për mua nuk ka rrahje,
Ahhh! Jam duke u shkatruar
Mezi po e mbaj veten duke duruar.
Çfar dhimbje më djeg në zemër
Pse nuk e do më këtë femër.
U pendova, betohem se u pendova
Edhe veten time e harova.
Më thuaj të lutem a të vdes
Sepse nuk kam më asnjë shpresë,
Të lutem shumë të më falësh
Vetëm nga jeta ime të mos dalësh,*

*Mua nuk më intereson më dikush tjetër
Dua ta rrikthej kohën e vjetër.
Sot pas dite më erdhi babai
Më pa mua me lotët vaj,
Më tha çfar ke, çfar të mërzit
Edhe atij me lot ju mbushën syt.
Ahhh! Sikur ti tregoj sa sa shumë e dua
Por më vjan turp pasi që kam gabuar.
Ai erdhi duke më bërë një befasi
Kurse unë e prita me lot në sy,
Sa keq më erdhi që më pa të trishtuar
Vetëm se vajza e tij ishte dashuruar.
E dua, me të vërte e dua
Por nga thëlsia e zemrës po vuaj,
Kur përmendet emri i tij
Unë bëhem si një e humbur në vetëmi.
E pres, tërë kohës e pres
Po lutem tek Zoti vetëm për pak shpresë,
Do ta dua gjithë jetës, do ta dua
Sepse vetëm ai më bën të lumtur mua.
Pa të as ushqimi ska shije
Jam duke ndenjtur në një qosh të divanit ndër hije,
Pa të as etje më nuk kam
Por premtoj gjithmon në zemër do të mbaj.
Deri sa toka të thahet e të bëhet hi
Unë për ty do kem vetëm dashuri,
Asnjëher nuk do të shikoj me inat
Se vetëm ty të mendoj çdo natë.
Të lutem më fal mua
Sepse jam thellësisht e dashuruar,*

*Po të lutem mos më lër
Sepse jeta ime pa ty është zi ter.
Jam duke tu përgjëruar
Mendoje pak këtë vajzë të lënduar,
Po më thehet zemra si një gotë xhami
Kam frikë se po më kaplon zjarri.
Të premtoj se do të fal gjithmonë dashuri
Sikur sot edhe kur do kem fëmijët e mi,
Do të fal sa her të gabosh
Sepse jeta ime pa ty është bosh.*

Premtimet

*Më premtove se do më rruash,
Ku je sot,
Ti me the nuk dua të vuash,
Më premtove se do të dua,
Çfar ndodhi tash,
E shikon se je pa mua,
Më premtove s'do dua tjetër,
Tash ku je,
Mos ndoshta ke takim me të
Sikur me mua kohën e vjetër,
Premtime më fale aq sa malet
Të besova, thash zemra ime s'do të ndalet,
E kupton ti se je pa zemër
Ti vetëm se e lëndove këtë femër,
A mendon se fitove
Jo thjesht, mua më mundove,
Ti s'kishe krenari
Ti nuk kishe as mëshirë
Për një gabim më le sikur një pëllumb i lirë,
Çfar doje më prej meje
Unë asnjëher nuk u largova prej teje,
Sa pa shpirë kishe qenë,
Mos mendo se do të pajtohem nëse vjen,
Ti ke shkuar që moti,*

*Dhimbjen time do ja lë në dorë të Zotit,
Mos mendo se do të shoh më me sy,
Vjellë vrerë, të shoh më në atë paftyreşi,
Nuk të kërkova asnjëher diçka më tepër
Deshta të më duash pa e menduar kohën e vjetër.*

Rrjetet sociale

*Gjithmonë ulur,
Celularin nga dora nuk e ndanë,
Asnjë libër s'prek me dorë
Në rrjetët sociale qëndron me orë.
Krejt me syza janë qoru
Në rrjetët sociale janë verbu.
Lëri më këto mos e shkatro veten
Vetëm rrjete sociale janë duke e humbur jetën.
Çdo lajm, çdo trillim
Në kokë mbajm çdo pikëllim,
Me thënë dikujt lexo një libër
Më thot unë dëgjoj këngën e “Justin Biber”
Me i thënë ndokujt mëso edukohu
Do vij, ajo kohë atëher martohu,
Së paku mos e lë veten pas me rrejte sociale
Bëju pak komunikative dhe në biseda verbale,
Ngado që të shkosh mijra djem dhe vajza në internet
Mos po mendoni se aty janë gjërat me të vërtetë,
Sa punë koti gjithmonë në divan
Apo medon se nesër çka do hani.
Kërkon natë e ditë
Për punë thotë “Do e lë për nesër më prit”,
Mëso diçka të rre së paku çfar të pëlqen,
Jo vetëm në interenet, a thu vallë çfar po vëren?,
Shohim 15 vjeçarët janë fejuar e martuar
Në vend që të jetojë e lumtur, për gjëra të rreja e interesuar.
Jo, por këtyre u mbeti fejesa martesë
Japin në dorë lloj-lloj besa,*

*Çfar ka se do martohesh
Mendon se do jesh rehat dhe do qetsohesh,
Më vjen turp ndonjëher nga vetvetja
Nuk e din se si do të jet në fund përmbatja.
Mësoo o njeri mëso
Në rrejte sociale mos qëndroo,
Lexo një libër për drejtësi
Së peaku në shoqëri mos të të marin për dobësi.*

Të drejtat e njeriut

*Çdo njeri ka të drejtë të bëj çfar të doj
Askush atë nuk mund ta përgoj,
Sidomos kur e mëson për të mirë
Edhe se për njeriun e gabuar është e vështir,
Gjithmonë kur thuhet e vërteta
Atëher njerzit ikin nga e drejta,
Jo nuk them të bëni siç ju mësojnë,
Por e vërteta është pak ti respektojmë,
Ndonjëher themi gjëra të gabuara
Por jemi falenderues sepse pastaj mësojmë ato të duhurat,
Jeta nuk është gjithmonë vetëm mjaltë
Por ndonjëherë do shohim edhe baltë,
Andaj duhet të mësohemi t'ia dalim
Nga çdo gjë që na bie për rreth
Sepse edhe jeta nuk është çdo herë detë,
Të drejtat njeriut mund të kritikohen
Por nëse njeriu është i mënçur do vërtetohen,
Ne nuk mund të flasim për dikë pa me e ditur se çfar ka
Edhe nëse syt tanë nuk e kanë pa,
Ne nuk jemi dikush ta gjykojmë dikë për një gabim
Atëher do të duhet ta gjykojmë edhe kur bën ndonjë gëzim,
E drejta është e drejtë
Nëse i thua gjerrat me të vërtetë
Me hile apo pa hile
Kjo jeta ka shumë zgjidhje,
Me dashje apo pa dashje
Në këtë botë janë bërë edhe shumë vrasje,
Të jemi të drejtë me të drejtët*

*Mos i përdorim të tjerët si mjetët,
Të falim sa të kemi zemër
Të mës mbetëmi në rrugë pa emër,
Të japim maksimumin për të drejtat
Që nesër fëmijët tanë t'i thuan të vërtetat,
Ti ndalojmë gënjeshttrat dhe padrejtësitë
Tu japim dashuri dhe vetëmirsi,
E drejta thuhet në fytyrë
Kurse e padrejta është e paftyre,
Çdo i drejtë del në sipërfaqe
Kurse të padrejtët nuk kanë asnjëher paqe.*

Të dua

*Kur ti hyre në jetën time
Unë harova cila ishte kryevepra ime,
Ti më mësove të dashuroj
Më mësove një të ardhme ta rrifilloj,
Edhe pse në ty kam gabuar
Beso se jetën ty ta kam kushtur,
Edhe pse edhe falja është pak
Por vërte u frkisova mos marësh hak,
Kur u njoftova për herë të parë
Më dhe lumturi si një thesar,
Syt e kaltër kur ti kam shikuar
Mendja ime ishte duke fluturar,
Mezi prisja mëngjesin që të shkruajm
Ne të dy pa u konfirmuar,
Edhe pse s'kam fjalë për të të thënë
Ti do t'jesh gjëja me e bukur që kam bërë,
Ndjenjat edhe zemrën ti fala ty
Edhe jeten time do ta kushtoj ty,
Në zemrën time je i plotësuar
A thua vallë të kam munguar,
Poezin që e shkruaj për ty
Nuk do ketë fund kurrë,
Se vetëm ty kam frikë mos të të humb,
Më fal në qoftë se bëra diçka të palgjshme
Por ti në jetën time ishe gjëja me zbavitëse,
Më fal nëse s'isha ajo që ti doje
Por të premtoj do bëhem ajo që ti ëndëroje,
Të premtoj se do të dua gjithmon*

*Sikur sot edhe kur do kemi fëmijët tanë,
Të premtoj se do të fal 1000 mijë herë
Pa mar parasysh se çfar ka vlerë,
Jam e gatshme të luftoj
Në zemrën tënde lumturi të shikoj,
Jam e gatshme të vijë me ty
Se vetëm ty të dua me shpirt,
S'kam fjalë për të të thënë
Vetëm se të dua më shumë se një hënë.*

Të jesh vetja

*O vetja ime ty po të them,
Çfar ke çfar po të dhemb,
O vetja ime pse s'po më flet,
Një zë nga brenda po më thëret.
Ti si nuk kishe fare ndjenja
Ti si nuk kishe fare zemër,
Ty a të ka lënë mendja
Si je katandis në këtë gjëndje,
Të tjerët të kushtuan shumë vëmëndje.
Si u bëre aq e pa fat
Në këtë lule të rinisë
Nuk më vjen gjumi në këtë natë,
O vetja ime, lule e vetmisë,
A nuk i ke frikë ti palumturisë.
Sa e ashpër qenka jeta
Në lule të rrinisë,
Pavërtetohet e vërteta
Sa keq për ty o vetja ime.
Pse moj e mjerë e shkatrove jetën time
Nuk mund të buzëqesh,
Kam sy në faqe
Veten tënde s'mundet ta vëresh,
Sa e shpifur sa pa zemër
Ti moj jetë, e braktise këtë femër.*

Vendlindja ime

*Atje në një mal, atje në një kodër,
Atje pash vëllaun që më thëret motër,
Atje një shtëpi, atje një vilë,
Njoha njerëz shumë më të mirë.
Diku larg nga qyteti
Atje e pash që sundonte “mbreti”,
Atje larg nga mbeturinat
Pash disa njerëz duke ecur nëpër luginat.
Atje mësova dituri
Dhe vendit tim ti fal dashuri,
Mësova të dua dhe të respektuj
Atë vend gjithmonë do ta kujtoj.
Atje po, po atje ishte vendi im
I cili më dha lumturi e pikëllim,
U mësova të buzqesh
Sepse aty kishim njerëz pranë nesh.
U shkollova në fshat
Por pikërisht atje kisha fat,
Për herë të parë kur thash mësuese
Kuptova se do realizoj një të ardhme të sukseshme,
Atje në fshatin tim
Kam pasur lumturi dhe trishtim.*

Xhelozia

*Kur e shikon me tjetër
Të vjen ta mbysësh veten,
Të xhelozoj se të dua
Të tjerat janë lojra për mua,
E urrej kur tjetër shikon
A thua vallë mua më krahason,
Jo se nuk të besoj
Por më vjen inat kur të shikoj,
Sdua t'ia di se më ke shkaur
Por ti mos haro je me mua,
Xhelozi kam për ty
Sepse ti me jep lumturi,
Më thuaj mua çfar të duash
Por për tjerat mos më le të vuaj,
Kam besim në çdo fjalë që thua
Por të lutem mos më haro mua,
Të dua më do
Mos u bë sikur nuk sheh,
Të fala zemrën të sigurt
Mos e thyej të bëhet e ngurtë,
Të fala shpirtin të më rruash
Nuk do të lë asnjëher të vuash,
Më fal në qoftë se kam shumë xhelozi
Por e vërteta është se nuk dua të të humbas ty,
Për një femër asnjëherë
Më mirë të vdes se sa të jetoj çdoherë,
Nuk i lë unë askuj hapsirë
Të më dënoj me dëshirë,*

*Xhelozì, xhelozì
Sa dashuri prishe ti,
I shkatrove anembanë
Edhe besën mos e mbajnë,
Mua nuk më mashtron dot
Sepse e kam besën e plotë
Dashuroj, xhelozoj
Por pa të nuk po rri asnjë sekond,
Nuk lejoj asnjëher
Në zemrëm time të bëhesh vrerë,
Sidomos për një tjetër
Se do t'jesh person i "Vdekur"*

Zjarë në zemër

*I dashur i im, më fal të lutem
Të premtoj që pas kësaj më nga vetja s' do të ndaj,
Po të lutem shunë më kupto edhe ti
Fryma po më ndalet nuk po shoh më lumturi.
Jeta është treguar shumë e padrejtë
Por të lutem më fal unë jam penduar me të vërtetë,
Nuk do bëj më asnjë veprim të shqetësojë
Por më kupto sepse nuk mundem të të haroj.
Më beso të lutem se nuk po duroj
Veten time po e coptoj,
Të lutem edhe një shancë
Do jem e kujdeshme njejtë si nga rroga kur merr avancë.
Dashuri po të lus me shpirtë
Pa ty beso se kam shumë frikë,
Më fal me zemër të them
Sepse ti je në thellësinë e jetës sime.
Të lutem shumë pak mundohu të më kuptosh
Asgjë s' të kërkoj vetëm të më ndëgjosh,
Po të lus për hirë të tokës dhe diellit
Do të dua më shumë se ç' është qelli.
Më fal shumë zemra ime
Do të jesh pjesë e jetës sime,
Do të dua deri sa të vdes
Por pa ty kam frikë të mbes.
Mos më haro po të lus
Jam duke u mbytur sikur në pus,
Më fal, më fal
Zemrën mos ma ndal.*

*O hënë e dashur dhe e mirë
Tregoj se pa të s'jam ajo vajzë e dli­rë,
Po të përgjërohem mos më lë në terr
Edhe sikur në zemrën time të bëhesh vrerë,
Më fal shumë me shpirtë po ta them
Sepse pa ty nuk ka kuptim jeta ime.*

Një zë që premtion

Gjithçka në jetë është poezi, por jo çdokush di atë ta strehoj duke thurur vargjet e arta, me të cilën formohet arti, fjala e bukur, poezia. Poezia është ajo e cila jep një frymë ndryshe në kohët e sotme, mbi të gjitha tek rinia, ashtu siç po bën edhe poetesha e re Elisa Iljazi. Nuk është lehtë apo nuk është aq e thjeshtë fjala poeteshë, për ta marr këtë epitet, poeti duhet të dijë se si të krijoj poezi nga çdo ngjarje, dhe më e rëndësishmja duhet ta ndjej çdo varg që e shkruan, duke i dhënë rëndësi të madhe. Në librin e parë të saj Elisa Iljazi gjen rastin që të grumbulloj lloje të ndryshme tematike të poezive duke treguar edhe talentin e saj mbi këto krijime. Gjithçka që e turbullon ose e gëzon autoren, paraqet frymëzimin e saj. Tema që më së shumti e trajton Ajo në librin e parë të saj është tema sociale, e ne veçanti është e theksuar tema e dashurisë (erotikja).

Në disa nga vargjet Elisa tregon realitetin të kohës. Këtë më së miri e shohim te poezia "Rjetet sociale". Në këto vargje të kësaj poezie autorja tregon realitetin që po i kaplon jo vetem të rinjtë duke i larguar nga leximi dhe librat e duke i bartur në një botë krejtësisht tjetër, imagjinare e shpesh herë dhe jo reale.

Po ti shohim e trajtojmë poezitë e dashurisë, të cilat i kemi më së shumti në libër, Eliza është munduar të paraqet faza dhe ne momente te ndryshme, duke i treguar anët pozitive dhe negative të dashurisë. Këtë mund ta vërejmë edhe tek poezia "Fryma ime je ti" ku thotë:

Të shkruaj për ty, do më duheshin dy jetë,
Të tregoja botës se kam gjetë,
Të shkruaj për ty është shumë pak,
Edi se të kam hyrë në hak.

Pastaj poezia tjetër ku trajton të njejtën temë por të shkruar në formë tjetër, është poezia e "Malli". Në vargjet e saja, ndër të tjera, thotë:

Loti më rrejdh nga syri
Me zjarë në zemër të thiri,
Ah dashuri sa e vështir ishte ti
Edhe ditën ma bëre errsirë.

Elisa Iljazi trajton edhe shumë tema te tjera, krijon vargje për anëtarët e familjes. Poezi i ka kushtuar Nënës, Babati, Gjyshes etj. Në përgjithësi poezitë tregojnë ndjenën e fortë të kujtimit për vendlindjen, të dashurëve të sajë dhe forcës së bukurisë së jetës dhe natyrës. E veçanta e librit është këmbëngulësia e autorës që ta thotë të tërën. Autorja nuk kalon kalimthi mbi asnjë motiv, mundohet të shpalos çdo ndjenjë e ide deri në fund, çdoherë duke qenë kritike ndaj emocionit shpërthyes. Elisa në vargjet e saja ka qartësi, kuptimësi, mesazh i cili ka vlerë për të gjitha kohërat. Poezitë e Elisa edhe pse në tematika të ndryshme, struktura e tyre është unike, janë të kompozuara estetikisht bukur e me shije. Edhe mesazhi drejtuar lexuesve është i thjeshtë, i kupueshëm dhe kuptimplotë për kohën në të cilën jetojmë dhe për një të ardhme të rinjëve. Mendoj se libri "Lulja e rinisë" e autores Eliza Iljazi do tu gjendet në krah lexuesve për të dalluar më mirë vlerat nga antivlerat, për të nxitur e mbështetur krijuesit në udhën e tyre të arritjeve më të suksesshme dhe të pasurimit të mëtejshëm të vlerave letrare.

Merita Isaki

Falemenderim

Të nderuar adhurues të fjalës së bukur, ju falemenderoj që lexuat librin tim të parë.

I falemenderoj të gjithë ata të cilët më mbështetën moralisht e materialisht që edhe unë të arij të kurorëztoj punën time dhe të realizoj ëndrën time që të rradhitem në mesin e krijuesëve të rinj të vendit tim.

Falemenderoj familjen time te të cilët gjej përkrahje morale e materiale në realizimin e ëndrrave dhe dëshirave të mia.

Një falenderim të singertë për Muaxher Harunin, i cili më ka përkrahur e ndihmuar deri në botimin e këtij libri.

Ishte kënaqësi për mua të ndaja me Ju këtë libër.

Me respekt

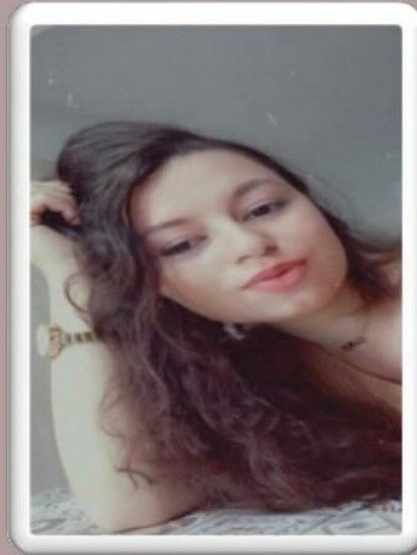
Elisa Iljazi

Përmbajtja

<i>Parathënie</i>	3
<i>Nënë</i>	4
<i>Nënës</i>	6
<i>A je ti</i>	7
<i>Ankthi</i>	8
<i>Babit</i>	9
<i>Bullizmi, plagë e vuajtjes</i>	13
<i>Buzë detit</i>	15
<i>Deri sa ty mbyll sytë</i>	16
<i>Dhuna ndaj grave</i>	18
<i>Ditari</i>	20
<i>E ardhmja</i>	21
<i>E pafat</i>	22
<i>Ekzistenca e Sirenave</i>	24
<i>Ëndrra e një vajze</i>	25
<i>Familja ime</i>	26
<i>Fryma ime je ti</i>	28
<i>Gabimet e mia</i>	29
<i>Gjyshja</i>	31
<i>Gruaja</i>	32
<i>Hakmarja</i>	33
<i>Kujtime të vjetra</i>	34
<i>Kurrë më</i>	36

<i>Malli</i>	38
<i>Mbijetojë mbi krahët e një zogu</i>	39
<i>Më fal që sisha siç ti e doje</i>	40
<i>Më vrave</i>	42
<i>Melodia</i>	43
<i>Mosbesimi</i>	44
<i>Nderi</i>	45
<i>Një adoleshente</i>	47
<i>Po të lus të më falësh</i>	50
<i>Premtimet</i>	53
<i>Rrjetet sociale</i>	55
<i>Të drejtat e njeriut</i>	57
<i>Të dua</i>	59
<i>Të jesh vetja</i>	61
<i>Vendlindja ime</i>	62
<i>Xhelozia</i>	63
<i>Zjarë në zemër</i>	65
<i>Një zë që premtton</i>	67

Autore: Elisa Iljazi
Titull: Lulja e rinisë
Redaktor: Muaxher Haruni
Recenzente: Merita Isaki
Lektor: Muaxher Haruni
Radhitja: Emin Haruni
Botues: Tringa Design

Elisa Iljazi është nxënëse në SHMEK “8 Shtatori” në Tetovë. Bashkëttjeton me familjen në f. Gjermë. Shkollën fillore e ka kryer në në Shfk “Gjergj Kastriot Skenderbeu” në f. Gjermë . Krijimet letrare në vargje i ka të potuara në faqe të ndryshme sociale. Që në moshën 15 vjeçare debuton me krijime poetike. Poezia e parë e sajë e postuar në faqet sociale personale është “A je ti” pas së cilës krijojn edhe shumë krijime tjera të clat janë parakusht deri në botim e librit të parë me poezi të sajë “Lulja e rinisë”.